

Motion

1984/85:1312

Olle Aulin och Margit Gennser

Verksamheten vid tandläkarhögskolan i Malmö

Nedläggningen av tandläkarutbildningen i Malmö baserades på de tillgångsprognoser för tandläkare som framtagits under senare år. Dessa prognoser tyder på ett markant överskott av tandläkare inom den närmaste 10-15-årsperioden. Reduktionen av tandläkarutbildningens dimensioner är därför i enlighet med de konsekvenser som en överutbildning av tandläkare bör föranleda. Emellertid visar en analys av prognosernas tillförlitlighet att examinationsfrekvensen av intagna tandläkarstuderande är lägre än de antaganden som gjordes vid prognosernas framtagning. Så t. ex. visar det sig att upp till en trettioprocentig avgång av tandläkarstuderande skett i några av de årgångar som är under utbildning. Denna låga examinationsfrekvens tyder på att tillgången av tandläkare kan bli väsentligt mindre än den prognosticerade. Det är därför nödvändigt att noga följa utvecklingen av tandläkarkårens numerär samt ha en beredskap för att kunna öka utbildningen av den nuvarande låga examinationsfrekvensen så att den inte leder till en minskning av tandläkarkåren.

Behandlingsåtgärderna i den vuxna befolkningen har hittills varit av traditionell karaktär och den nuvarande tandläkartätheten har väl kunnat klara det tandvårdsbehov som befolkningen har. Nyligen utförda undersökningar visar att befolkningen, särskilt den äldre delen (över 50 år) har betydligt fler tänder än för ett decennium sedan. Vården av dessa individer kommer att vara betydligt mer tekniskt komplicerad än behandlingen av motsvarande åldersgrupper i tidigare perioder. Det kan således förväntas att vårdtiden per patient kommer att öka som följd av att patienterna önskar behålla sina tänder. En tidskrävande förebyggande behandling blir också nödvändig. Varje tandläkare kommer därför att behandla ett mindre antal patienter än tidigare.

Den yngre delen av befolkningen har enligt utförda undersökningar en god tandstatus och behöver främst förebyggande behandling mot karies och parodontit. Denna förebyggande behandling kan med fördel ges av korttidsutbildad profylaxpersonal som under tandläkarens ledning ger patienterna den behandling som är nödvändig för att förhindra uppkomst av karies och parodontit.

Den komplicerade vården av klientelet över 50 år, behovet för profylax hos de yngre och kravet på samarbetet mellan olika vårdkategorier skapar behov av en realistisk dimensionering av tandläkarkåren såväl som ett behov för en samordning av undervisningen av olika personalkategorier inom tandvården.

Malmö tandläkarhögskola har i nuläget en bred kompetens för utbildning av samtliga tandvårdspersonalkategorier. Högskolan har dessutom utarbetat ett brett utbud av efter- och vidareutbildning som skapar en aktiv undervisningsmiljö. Osäkerheterna om prognoserna för tandläkartillgången, förändringen av behandlingspanoramat såväl som behovet av samträning av olika personalkategorier betyder att man bör söka behålla största möjliga handlingsfrihet vad gäller utbildningens dimensionering och genomförande. Vi föreslår därför att aktiviteterna vid Malmö tandläkarhögskola utformas så att handlingsfriheten bevaras.

Däriigenom kan gjorda investeringar vid skolan utnyttjas för fortsatt odontologisk forskning, specialisttandvård, efterutbildning och utländsk uppdragsutbildning.

Samundervisning mellan tandläkare – tandhygienist – tandsköterske- och tandteknikerelever i anslutning till ett nytt behandlingsprogram liksom grundutbildning av tandläkare kan på sikt också komma i fråga.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om bevarad handlingsfrihet vid tandläkarhögskolan i Malmö.

Stockholm den 24 januari 1985

OLLE AULIN (m)

MARGIT GENNSER (m)